

Ved 1. behandling gik *finansministeren* imod lovforslaget. Han kunne ikke se, at der var nogen rimelig begrundelse for, at vejfondens midler skulle anbringes på en særlig lovbestemt måde, og han anså forrentningsspørgsmålet for at være uden større betydning, da tinget år efter år skulle tage stilling til, hvor store beløb der skal stilles til rådighed for udførelse af vejarbejder. „Hertil kommer, at hele spørgsmålet om den fremtidige afgiftslovgivning for tiden er til overvejelse i finansministeriet og i ministeriet for offentlige arbejder, og det må derfor anses for rimeligt, at drøftelsen om vejfondens midler udsættes, indtil de reviderede motorafgiftsforslag foreligger i folketinget. Det vil ske lige i begyndelsen af det kommende år. Under hensyn hertil kan jeg ikke anbefale, at det foreliggende lovforslag nyder fremme.“

Også fra anden side fandt man det naturligt, at en mere indgående debat om vejfonden blev udskudt, indtil de af finansministeren bebudede lovforslag forelå.

Lovforslaget henvistes efter 1. behandling til et udvalg. Dette afgav ikke betænkning.

44. Forslag til lov om jordrente til staten. (Af *Oluf Pedersen, Søren Olesen* og *Viggo Starcke*). [A. sp. 1217].

Fremsat skriftligt i folketinget $20/1$ (F. sp. 2307). 1. beh. $8/2$ (F. sp. 2621 og 2677). Partiernes ordførere: Holger Eriksen, Alfred Bøgh, Thestrup, Skytte, Alfred Jensen og Oluf Pedersen. Henvist til samme udvalg som forslag til lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme.

Lovforslaget var enslydende med et i samlingen 1954—55 fremsat forslag, der er omtalt i årbog 1954—55, side 512.

Ved fremsættelsen anførte *Oluf Pedersen* (DR) som ordfører for forslagsstillerne bl. a.:

„Vort forslag giver regler for vurdering på linie med det forslag, der udarbejdedes i grundskyldskommissionen, og efter dette udkast inddrages ikke blot hele den siden 1950 skete grundværdistigning, men også den da bestående grundværdi. For denne sidste inddragning foresloges dog særlige regler, indtil afløsning havde fundet sted.

Inddragningen af hele grundrenten er af stor betydning for adgangen til jord og ikke mindst for generationsskiftet indenfor landbruget, idet afløsningssummen kan bruges som udbetaling imod, at køberen fremover betaler fuld grundskyld, ligesom tilfældet er ved de bestående jordrentebrug.

Bortset fra, at vi har foreslået *afløsningen gjort frivillig* og dækket den ved en tilsvarende *formueafgift*, og at vi foreslår at binde den indkomne grundskyld til anvendelse i form af *skattenedsættelser*,